

Dosarul nr. 3ra-286/17

Instanța de fond: Judecătoria Râșcani mun. Chișinău – V. Ciumac

Instanța de apel: CA Chișinău – N. Vascan, E. Fistican, V. Negru

ÎNCHEIERE

15 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului
judecători

Svetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

soluționând chestiunea referitoare la admisibilitatea recursului declarat de către
Inspectoratul Ecologic de Stat,

în pricina civilă la acțiunea Întreprinderii cu Capital Străin „Floaxal Plus”
Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat,
intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Casa Comercială Bulgară”
privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 09 noiembrie 2016,

C O N S T A T Ă :

ÎCS „Floaxal Plus” SRL la data de 24 februarie 2016 s-a adresat cu cerere de
chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva
Inspectoratului Ecologic de Stat, prin care a solicitat declararea nulității avizului nr.
0001311 din 20 noiembrie 2009, eliberat de Agenția Ecologică Bălți (f.d. 3-4).

În motivare acțiunii reclamanta a indicat, că este proprietara centrului comercial
„Unic”, situat în mun. Bălți, piața Vasile Alecsandri, 6, în apropierea căruia se
execută construcția unui centru comercial cu 14 nivele, pe patru terenuri diferite,
dintre care unul aparține SRL „Casa Comercială Bulgară”, iar restul mun. Bălți.

Potrivit Legii nr. 163 din 09 iulie 2010 privind autorizarea lucrărilor de
construcție, pentru eliberarea certificatului de urbanism pentru proiectare emitenta,
adică Primăria Bălți, este obligată să elaboreze schema de amplasare a teritoriului pe
care se dorește efectuarea unei construcții, care în mod obligatoriu urmează a fi
avizată de către arhitectorul – șef, organele supravegherii de stat (centrul de
medicină preventivă, inspectoratul ecologic, serviciul de pompieri și salvatori).

La data de 23 decembrie 2015 a expediat în adresa Inspectoratului Ecologic de Stat cerere prealabilă înregistrată sub nr. 60, prin care a solicitat revocarea avizului dat de inspectoratul ecologic asupra schemei de amplasare a terenului preconizat pentru construcția centrului comercial cu 14 nivele. Prin răspunsul nr. 392-N/15 din 25 ianuarie 2016 s-a respins cererea prealabilă, ca fiind depusă tardiv.

Prin hotărârea Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din data de 30 martie 2016 s-a respins cererea ÎCS „Floxal Plus” SRL ca fiind nefondată (f.d. 27, 34-36). Instanța de judecată în susținerea concluziilor sale a indicat, că avizul Inspectoratului Ecologic de Stat nu constituie un act administrativ, care, de sine stătător, ar produce efecte juridice, acesta fiind un act preparator la emiterea certificatului de urbanism. Mai mult ca atât, reclamantul nu a prezentat nici o probă pertinentă și admisibilă, care ar demonstra că prin avizul nr. 001311 din 20 noiembrie 2009, eliberat de Inspectoratul Ecologic de Stat i s-a vătămat un drept, recunoscut de lege.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe la data de 12 aprilie 2016 ÎCS „Floxal Plus” SRL a depus apel, prin care a solicitat, admiterea apelului, casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei hotărâri noi, prin care acțiunea să fie admisă (f.d. 32, 46-49). Totodată, a criticat sub aspect procedural soluția instanței, indicând că în caz că actul contestat nu este act administrativ, instanța urma să refuze în primirea cererii de chemare în judecată și să înceteze procesul, dar nu să respingă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din data de 09 noiembrie 2016 s-a admis apelul declarat de către ÎCS „Floxal Plus” SRL, s-a casat hotărârea Judecătorei Râșcani mun. Chișinău, din 30 martie 2016, s-a emis o hotărâre sub formă de încheiere, prin care s-a încetat procesul (f.d. 55,56-61).

În motivarea soluției sale instanța de apel a reținut, că actele pregătitoare sau operațiunile administrative și tehnico- materiale, care au stat la baza emiterii actului administrativ nu pot constitui de sine stătător obiect al acțiunii contenciosului administrativ, deoarece nu produc efecte juridice prin ele însele.

Legalitatea actului preparator poate fi verificată numai odată cu verificarea legalității actului administrativ și numai în cazurile expres prevăzute de lege actul preparator poate fi verificat pe calea acțiunii în contencios administrativ.

La caz, s-a constatat, că pretenția ÎCS „Floxal Plus” SRL cu privire la declararea nulității avizului nr. 0001311 din 20 noiembrie 2009, eliberat de Agenția Ecologică Bălți, nu constituie obiect al Legii contenciosului administrativ. Dacă actul nu constituie de sine stătător obiect al acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată refuză primirea cererii de chemare în judecată în temeiul art. 169 alin. 1, lit. a) CPC, iar dacă cererea a fost primită încetează procesul în temeiul art. 265, lit. a) CPC.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 01 februarie 2017 Inspectoratul Ecologic de Stat a depus recurs asupra deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei recurate, cu menținerea hotărârii Judecătorei Râșcani mun. Chișinău din data de 30 martie 2016 (f.d. 63-64). În motivarea recursului recurentul a indicat, că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept procedural, ori la caz corect a fost respinsă acțiunea de prima instanță.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 09 noiembrie 2016, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la data de 28 noiembrie 2016, confirmarea despre recepționarea acesteia de către participanții la proces la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul depus de către Inspectoratul Ecologic de Stat la data de 01 februarie 2017 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către Inspectoratul Ecologic de Stat este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, Colegiul atestă, că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate. Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, Colegiul constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar al. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la al. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe când în recursul declarat de către Inspectoratul Ecologic de Stat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul Ecologic de Stat inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 432, 433, 440 CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Inspectoratul Ecologic de Stat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 noiembrie 2016 în pricina civilă la acțiunea Întreprinderii cu Capital Străin „Floxal Plus” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Inspectoratului Ecologic de Stat, intervenient accesoriu Societatea cu Răspundere Limitată „Casa Comercială Bulgară” privind contestarea actului administrativ.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului

Svetlana Filincova

judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas